

Les noies no juguen a videojocs

“Les noies no juguen a videojocs”. O això diuen. Quants cops es deu haver dit quelcom semblant? No us **resulta familiar** aquesta opinió? Creieu que és **real**? O penseu més aviat que només és un simple **tòpic**?

Abans de continuar voldria presentar-me: **sóc noia i m’agraden els videojocs**. Així, pel brot gros, sense més dilacions. M’agraden i molt, he gaudit hores davant de la pantalla amb els meus jocs preferits, i encara avui dia em trobo amb molta gent, és indiferent si són homes o dones, que se sobten d’aquest vessant de la meva personalitat.

Com a noia m’he fet farts de sentir frases de tot tipus en relació a aquest tema. “Les noies no juguen”. “Si les noies juguen a videojocs són unes jugadores nefastes”. I espereu, un dels millors estereotips que he arribat a llegir o sentir: “les noies a les quals agraden els videojocs o són lesbianes o són uns cavallots”. Au, vinga! És que n’hi ha que directament fan riure. I bé, a sant de què ve tot plegat? Doncs si escric aquestes línies i plasmo tots aquests **estereotips** és sobretot perquè sembla que encara **no estant prou trencats**, sinó que encara són massa habituals i com a noia puc dir que trenco amb tots aquests tòpics. El primer, el meu gènere, fins a dia d’avui, crec poder afirmar ser dona, segon, sóc heterosexual, també em considero femenina, i potser no sóc la millor jugadora del món però tampoc em considero una jugadora pèssima.

Ara algú potser em podria fer certa observació: “potser és l’excepció que confirma la regla!”. Doncs no, ni molt menys, tinc amigues que també juguen i hi ha **moltes noies arreu del món a les quals agraden els videojocs**, que han creat webs dedicats als jocs que més les apassionen o que escriuen als seus blocs sobre la seva passió. Ara bé, sí que vull donar la raó en una cosa: no som una majoria. Això ja no és un tòpic, és una realitat. Si bé fins ara he volgut **trencar tòpics**, ara voldria també constatar certes realitats.

Hi ha noies que juguem i que ens agraden els videojocs. Sí, és una realitat, però, i malauradament dins de les ingents xifres de jugadors arreu del món, les noies en som encara avui dia una petita part. Si bé és veritat que cada cop en som més, és també evident que encara som una minoria i que dins d’aquesta minoria que constituïm hi ha **dones jugadores de tot tipus i estils**: amb tendències sexuals de tot tipus, més o menys femenines, hi ha jugadores de rol, d’acció, d’estratègia, etc., vaja, que hi ha de tot, però sí que compartim quelcom: les ganes de **voler-nos-ho passar bé jugant** a qualsevol de les plataformes que configuren l’abast món dels videojocs.

Voldria concloure amb un desig, i aquest és que tant de bo en un futur no gaire llunyà les **dones de tot tipus i de qualsevol edat** es vagin acostant cada cop més a aquest món. Això planteja certs desafiaments, possibles reptes que poden anar des de possibles **estils de joc nous** que agradin més al públic femení i que encara avui dia cap equip de desenvolupament no s’ha atrevit a posar en marxa, passant per l’**aparició de personatges i històries diferents** a les que estem més avesats en l’actualitat, fins a un fet necessari per a poder obrir encara més el món dels videojocs a les dones: el **trencament de tabús, pors i estereotips**.

Pot ser possible, tot això? Queda per veure... Però crec que anem per **bon camí**.

Anoteu tots els verbs del 3r paràgraf. Al costat especifiqueu si estan conjugats o si bé estan en alguna forma impersonal. Poseu també la forma d'infinitiu corresponent.

Trobeu en el text les paraules corresponents a aquests significats.

- Afirmació sobre una cosa que tothom diu sense examinar si és veritat en tots els casos.
- Retard, espera.
- Passar-s'ho bé
- Sorprenen
- Conjunt d'idees que un grup o una societat obté a partir de les normes o dels patrons culturals prèviament establerts.
- Molt dolentes, pot provocar alguna desgràcia
- Molt grans, molt nombrós
- Acostumats
- Allò que està prohibit de dir o de fer

TRIA LA PARAULA ADEQUADA PER COMPLETAR LES FRASES SEGÜENTS.

La idea que tots els catalans som estalviadors és un ----- que no està demostrat.

No podem esperar més. Ho hem de fer sense -----

Com que era un jugador -----, ningú no el volia al seu equip.

Es va fer molt ric perquè va vendre una nombre -----de discos.

No em podíem parlar amb ell perquè ho considerava un -----.

No estem acostumats a arribar tan tard. Estem -----a tornar d'hora.

DESPRÉS DE LLEGIR L'ARTICLE, DIGUES SI SÓN CERTES O FALSES LES SEGÜENTS FRASES.

L'article està escrit per una noia a qui no agraden els videojocs.

Molta gent pensa que les noies que juguen tenen un nivell molt baix.

Hi ha gent que opina que les noies que juguen a videojocs tenen semblances amb els nois.

L'autora de l'article opina que el nombre de noies que juguen és minoritari.

L'autora reclama que es dissenyin jocs pensant especialment en les noies.

L'autora és bastant pessimista pel que fa al futur dels videojocs per a noies.

Subratlleu les idees principals del text.

INDICA QUIN D'AQUESTS TEXTOS RESUMEIX MILLOR I SENSE ERRORS L'ARTICLE SOBRE NOIES I VIDEOJOCOS.

L'autora de l'article defensa que hi ha un públic femení que consumeix videojocs i presenta la seva experiència pròpia com a model que trenca el tòpic. Tot i reconèixer ser una jugadora nefasta, creu que hi ha moltes noies arreu a qui agraden els jocs per ordinador i que aviat seran una majoria perquè s'estan creant estils nous de jocs i apareixen personatges i històries nous que obren el món dels videojocs a les dones. Per això és optimista de cara al futur i creu que s'està anant pel bon camí.

L'autora qüestiona l'estereotip que diu que les noies no juguen a videojocs. Ella mateixa es presenta com a jugadora, sense que això li faci perdre el seu caràcter femení. Es considera una jugadora de nivell mitjà i coneix altres noies que juguen i creen pàgines sobre videojocs. De tota manera, constata la realitat que encara són una minoria. Al final de l'article manifesta el desig esperançat que la situació es vagi normalitzant i que apareguin jocs adreçats al públic femení.

L'autora es presenta com una noia a qui agraden els videojocs. Amb això vol trencar el tòpic que afirma que les noies no juguen o que si ho fan són dolentes o homosexuals. L'autora exposa el cas d'amigues seves que juguen i que han creat webs i blogs dedicats al tema. Reconeix que són una minoria i que s'especialitzen en jocs de rol, d'acció i d'estratègia. En resum, les noies s'ho volen passar bé jugant. Per això reclama nous estils de jocs que obrin el món dels videojocs a les dones. Veu el futur amb pessimisme perquè diu que les empreses del sector encara estan molt condicionades per tabús, pors i estereotips.